UOHSX00C3E7A

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Č. j.: ÚOHS-S0083/2019/VZ-05894/2019/533/BKu Brno: 26. února 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) citovaného zákona, a ve věci spáchání přestupku podle § 269 odst. 2 citovaného zákona, jichž se dopustil

- obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1,

při zadávání veřejné zakázky „Instalace technických zařízení do vozidel Městské policie hl. m. Prahy“ na základě „Výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení“ ze dne 7. 10. 2015, uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, na jejíž plnění byla dne 19. 11. 2015 uzavřena „Smlouva na předmět plnění č. 817/15“ ve znění „Dodatku č. 1 ke smlouvě na předmět plnění č. 817/15“ uzavřeného dne 22. 12. 2015,

vydává podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – **se dopustil přestupku při uveřejňování** podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 126 citovaného zákona v návaznosti na § 212 odst. 3 písm. a) citovaného zákona neodeslal k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku

zadávacího řízení na veřejnou zakázku „Instalace technických zařízení do vozidel Městské policie hl. m. Prahy“ zadávanou na základě „Výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení“ ze dne 7. 10. 2015, uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, a to ve lhůtě do 30 dnů od uzavření smlouvy, přičemž „Smlouva na předmět plnění č. 817/15“ byla na předmětnou veřejnou zakázku s vybraným dodavatelem – MANDISANplus s.r.o., IČO 24290751, se sídlem Na dlouhém lánu 308/46, 160 00 Praha 6 – uzavřena dne 19. 11. 2015, a zákonná lhůta pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení tak marně uplynula dne 21. 12. 2015, a oznámení o výsledku zadávacího řízení nebylo do dne vydání tohoto příkazu odesláno k uveřejnění.

II.

Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – **se dopustil přestupku při uveřejňování** podle § 269 odst. 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s ustanovením § 219 odst. 1 citovaného zákona neuveřejnil na profilu zadavatele „Dodatek č. 1 ke smlouvě na předmět plnění č. 817/15“ ke smlouvě na veřejnou zakázku „Instalace technických zařízení do vozidel Městské policie hl. m. Prahy“ zadávanou na základě „Výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení“ ze dne 7. 10. 2015, uveřejněné na profilu zadavatele téhož dne, a to ve lhůtě do 15 dnů od jeho uzavření, přičemž uvedený dodatek ke smlouvě na veřejnou zakázku byl s vybraným dodavatelem – MANDISANplus s.r.o., IČO 24290751, se sídlem Na dlouhém lánu 308/46, 160 00 Praha 6 – uzavřen dne 22. 12. 2015, a zákonná lhůta pro uveřejnění shora uvedeného dodatku č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku tak marně uplynula dne 6. 1. 2016, a obviněný uveřejnil na profilu zadavatele předmětný dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku až dne 6. 2. 2018.

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výroku I. a II. tohoto příkazu se obviněnému – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 – ukládá podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů,

pokuta ve výši 8 000,- Kč (osm tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, IČO 00064581, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „ZVZ“), dne 7. 10. 2015 odesláním „Výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení“ z téhož dne (dále jen „výzva k podání nabídky“), která byla na profilu zadavatele uveřejněna dne 7. 10. 2015, zadávací

řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Instalace technických zařízení do vozidel Městské policie hl. m. Prahy“ (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).

2. Z bodu „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky“ výzvy k podání nabídky vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena v celkové výši 1 100 000 Kč bez DPH. Obviněný však ve výzvě k podání nabídky výslovně uvedl, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení podle § 38 ZVZ (k tomu podrobněji viz odstavce 17 - 19 odůvodnění tohoto příkazu).

3. Obviněný dne 2. 11. 2015 rozhodl, že nejvhodnější nabídku podal vybraný dodavatel – MANDISANplus s.r.o., IČO 24290751, se sídlem Na dlouhém lánu 308/46, 160 00 Praha 6 (dále jen „vybraný dodavatel“) – což obviněný účastníkům zadávacího řízení oznámil prostřednictvím „Zprávy zadavatele o veřejné zakázce“ ze dne 2. 11. 2015, uveřejněné na profilu zadavatele dne 3. 11. 2015.

4. Dne 19. 11. 2015 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem na realizaci veřejné zakázky „Smlouvu na předmět plnění č. 817/15“ (dále jen „smlouva“). Dne 22. 12. 2015 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem „Dodatek č. 1 ke smlouvě na předmět plnění č. 817/15“ (dále jen „dodatek č. 1“).

5. V čl. I. „Předmět smlouvy a předmět plnění“ smlouvy na veřejnou zakázku je uvedeno, že »*Předmětem Smlouvy je závazek Poskytovatele spočívající v instalaci výstražných světelných a zvukových zařízení, radiostanic a záznamových zařízení do služebních vozidel (dále jen „předmět plnění“) Městské policie hl. m. Prahy (dále jen „MP HMP“) na dobu jednoho roku.*«.

6. V čl. III. „Cenové ujednání a platební podmínky“ smlouvy na veřejnou zakázku je uvedeno, že „*Cena celkem bez DPH za předmět plnění do 40 osobních vozidel a 18 minibusů: 832 000,- Kč*“.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

7. Vzhledem k tomu, že dne 1. 10. 2016 nabyl účinnosti zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) musí při posuzování případu přihlédnout ve prospěch obviněného k eventuální příznivější právní úpravě (podrobněji viz dále), konstatuje Úřad, že je k vydání tohoto příkazu příslušný podle § 248 zákona, podle kterého Úřad vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona.

8. Úřad doplňuje, že dle ustanovení § 248 odst. 2 zákona platí, že zahájí-li zadavatel podle § 4 odst. 4 zákona zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky malého rozsahu, považuje se pro účely dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem zadávaná veřejná zakázka za podlimitní veřejnou zakázku.

9. Úřad získal pochybnosti o souladu postupu obviněného se ZVZ při zadávání předmětné veřejné zakázky, a proto zahájil z vlastní činnosti šetření případného nezákonného postupu obviněného vedené pod sp. zn. P0455/2018/VZ. V rámci šetření si pak Úřad vyžádal

od obviněného vyjádření k jeho postupu a dále požádal obviněného o zaslání dokumentace o zadávacím řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

10. Po přezkoumání předložených podkladů, jež jsou součástí spisu v této věci pod sp. zn. S0083/2019/VZ, dospěl Úřad k závěru, že obviněný při zadávání předmětné veřejné zakázky, resp. při uveřejňování, nepostupoval v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

11. Úřad konstatuje, že jsou dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, kdy podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), ve spojení s § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu, přičemž příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutková zjištění za dostatečná; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění.

K právnímu postavení obviněného jako zadavatele

12. Úřad nejprve posoudil, zda obviněný naplňuje definici zadavatele podle ZVZ.

13. Podle § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ je veřejným zadavatelem územní samosprávný celek nebo příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek.

14. Podle čl. 99 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, se Česká republika člení na obce, které jsou základními územními samosprávnými celky, a kraje, které jsou vyššími územními samosprávnými celky.

15. Jak je zřejmé z čl. 1 bodu 1. ústavního zákona č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, obviněný je vyšším územním samosprávným celkem.

16. Vzhledem k výše uvedenému Úřad konstatuje, že obviněnému svědčí postavení veřejného zadavatele ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) ZVZ, neboť je územním samosprávným celkem. Pro úplnost Úřad doplňuje, že definici veřejného zadavatele obviněný naplňuje i dle zákona, tzn. je zadavatelem i ve smyslu § 4 odst. 1 písm. d) zákona.

K volbě druhu zadávacího řízení

17. Úřad uvádí, že z § 26 odst. 5 ZVZ vyplývá, že pokud zahájí veřejný zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje veřejný zadavatel podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

18. Z výzvy k podání nabídky je zřejmé, že podle výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky (1 100 000 Kč bez DPH) je tato veřejnou zakázkou malého rozsahu. Nicméně obviněný ve výzvě k podání nabídky výslovně uvedl, že se jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu zadávanou postupem pro zjednodušené podlimitní řízení podle § 38 ZVZ.

19. Z uvedených skutečností je zřejmé, že obviněný byl povinen postupovat v celém průběhu zadávání šetřené veřejné zakázky podle ZVZ způsobem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, neboť si takový postup pro zadávání předmětné veřejné zakázky zvolil.

20. Pro úplnost Úřad odkazuje rovněž na novou právní úpravu zadávání veřejných zakázek, kdy dle § 24 zákona platí, že režim veřejné zakázky se určí podle její předpokládané hodnoty, pokud nejde o zjednodušený režim podle § 129 zákona, přičemž zadavatel je povinen dodržet režim určený při zahájení zadávacího řízení, a to i v případě, že by byl oprávněn použít jiný režim. Tj. v předmětném případě je zřejmé, že rovněž podle zákona byl obviněný povinen v celém zadávacím řízení na šetřenou veřejnou zakázku postupovat způsobem platným pro zadávání veřejné zakázky v podlimitním režimu.

Relevantní ustanovení ZVZ

21. Dle § 26 odst. 5 věty druhé ZVZ zahájí-li veřejný zadavatel zadávání veřejné zakázky malého rozsahu (§ 12 odst. 3 ZVZ) postupem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, postupuje podle ustanovení platných pro zadávání podlimitní veřejné zakázky.

22. Dle § 83 odst. 1 ZVZ je veřejný zadavatel povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění. V případě sektorového zadavatele činí lhůta 30 dnů. V případech uvedených v § 83 odst. 4 a 5 ZVZ jsou informace, které nebudou uveřejněny, předávány provozovateli Věstníku veřejných zakázek, případně Úřadu pro publikace Evropské unie (dále jen „Úřad pro publikace“), ke statistickým účelům.

23. Dle § 146 odst. 1 písm. a) ZVZ Je-li podle tohoto zákona stanovena povinnost k uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele, oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení, pravidelného předběžného oznámení, oznámení soutěže o návrh, oznámení o subdodávce, oznámení o výsledku zadávacího řízení, souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy, oznámení o zrušení zadávacího řízení nebo soutěže o návrh či jiných údajů (dále jen „vyhlášení“), rozumí se tím uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek podle § 157 ZVZ, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku a uveřejnění oznámení či zrušení profilu zadavatele nebo souhrnu oznámení o zadání veřejných zakázek na základě rámcové smlouvy.

24. Dle § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků.

25. Dle § 147a odst. 2 ZVZ veřejný zadavatel uveřejní podle § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ celé znění smlouvy nebo rámcové smlouvy do 15 dnů od jejího uzavření. Pokud veřejný zadavatel postupoval podle § 89 odst. 3 věty druhé ZVZ, uveřejní přílohy rámcové smlouvy do 15 dnů od skončení účinnosti rámcové smlouvy. Veřejný zadavatel neuveřejnění informace, u kterých to vyžaduje ochrana informací a údajů podle zvláštních právních předpisů. Povinnost podle § 147a odst. 1 písm. a) ZVZ se nevztahuje na

    a) smlouvy na veřejné zakázky malého rozsahu, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH,

    b) smlouvy na veřejné zakázky, u nichž veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, § 18 odst. 2 písm. a) a c) ZVZ, § 18 odst. 3 písm. e) ZVZ a § 18 odst. 4 písm. d) ZVZ,

c) smlouvy na plnění veřejných zakázek zadané na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému, jejichž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty.

26. Dle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní povinnost uveřejnění stanovenou tímto zákonem, nebo nedodrží způsob uveřejnění stanovený tímto zákonem.

27. Dle § 120 odst. 2 písm. b) ZVZ se za přestupek uloží pokuta do 20 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b), e), f) nebo g) ZVZ.

Relevantní ustanovení zákona

28. Dle § 53 odst. 7 zákona se pro postup při ukončení zadávacího řízení použijí ustanovení § 124 až § 127 zákona obdobně.

29. Dle § 126 zákona zadavatel odešle oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 zákona do 30 dnů od uzavření smlouvy, rámcové dohody nebo zavedení dynamického nákupního systému.

30. Dle § 212 odst. 1 zákona je zadavatel povinen k odeslání uveřejnění podle tohoto zákona použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu (dále jen „formulář“). Formulář je zadavatel povinen vyplnit způsobem stanoveným prováděcím předpisem.

31. Dle § 212 odst. 3 zákona odešle zadavatel formulář elektronicky do

a) Věstníku veřejných zakázek, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku,

b) Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie, jde-li o nadlimitní veřejnou zakázku; odeslání do Úředního věstníku Evropské unie může zadavatel učinit prostřednictvím provozovatele Věstníku veřejných zakázek.

Formulář se nepovažuje za odeslaný, pokud jej provozovatel Věstníku veřejných zakázek nebo Úředního věstníku Evropské unie nepřijal k uveřejnění z důvodu nevyplnění povinných údajů nebo nedodržení stanovených formátů. Zadavatel musí být schopen prokázat datum odeslání formuláře k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, popřípadě v Úředním věstníku Evropské unie.

32. Dle § 219 odst. 1 zákona veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 15 dnů od jejich uzavření nebo od konce každého čtvrtletí v případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému. To neplatí pro

a) smlouvu na veřejnou zakázku, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty,

b) smlouvu na veřejnou zakázku, u které veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písm. l) bod 2 zákona, § 30 písm. d) zákona nebo § 191 odst. 2 písm. e) zákona,

c) pro zadavatele, který je zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu, nebo

d) smlouvu uveřejněnou podle jiného právního předpisu.

33. Dle § 269 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neodešle k uveřejnění oznámení o zadání veřejné zakázky nebo oznámení o uzavření rámcové dohody v souladu s tímto zákonem.

34. Dle § 269 odst. 2 zákona se veřejný zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neuveřejní uzavřenou smlouvu na veřejnou zakázku podle § 219 odst. 1 zákona.

35. Dle § 269 odst. 3 zákona lze za přestupek uložit pokutu do

a) 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 2 zákona,

b) 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 1 zákona.

Právní posouzení

36. Úřad obecně k uveřejňovacím povinnostem uvádí, že uveřejňování je jedním z nástrojů zajišťujících dodržení zásady transparentnosti zadávacího řízení, přičemž tyto povinnosti jsou důležité a mají tak své opodstatnění i z hlediska možnosti veřejné kontroly (viz níže). Účelem ZVZ (i zákona) a ve svém důsledku zadávacích řízení je zajištění podmínek pro vytvoření hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli, jímž je dosahováno efektivního vynakládání veřejných prostředků.

37. Aby mohla proběhnout následná kontrola procesu zadávání, je nezbytné, aby veřejnost disponovala co nejvíce informacemi o průběhu i výsledku zadávacího řízení (tzv. princip veřejné publicity výsledků realizovaných zadávacích řízení, na němž je proces zadávání postaven), což je podmíněno mj. ZVZ (i zákonem) definovanými uveřejňovacími povinnostmi zadavatele. Cílem uveřejňovacích povinností je umožnění kontroly dodržování principů hospodárnosti, účelnosti a efektivnosti při nakládání s veřejnými zdroji (s pomocí údajů uvedených na profilu zadavatele, ve Věstníku veřejných zakázek a v případě nadlimitních veřejných zakázek, u nichž jsou uveřejňovací povinnosti plněny i na evropské úrovni, rovněž s pomocí údajů dostupných v Úředním věstníku Evropské unie), a to jak prostřednictvím kontroly prováděné k tomu příslušnými orgány či institucemi, tak i prostřednictvím kontroly občanů, tj. nejširší veřejností. Důležitost takto prováděné kontroly je pak z pohledu zákonodárce vyjádřena tím, že porušením uveřejňovací povinnosti se zadavatel dopouští přestupku, za který hrozí zadavateli postih. Informace shromážděné prostřednictvím stanoveného způsobu uveřejňování pak taktéž slouží ke statistickému vyhodnocování veřejných zakázek, které jsou k dispozici veřejnosti ve Věstníku veřejných zakázek, případně v Úředním věstníku Evropské unie.

K výroku I. příkazu

38. Úřad uvádí, že zadavatel má podle ZVZ (i zákona) mj. povinnost uveřejnit výsledek zadávacího řízení, a to bez ohledu na to, zda je zadávací řízení ukončeno uzavřením smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky či jeho zrušením. V případě ukončení zadávacího řízení uzavřením smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky je zadavatel v případě zjednodušeného podlimitního řízení dle ZVZ povinen do 15 dnů od uzavření smlouvy odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek.

39. V předmětném případě Úřad z dokumentace o zadávacím řízení zjistil, že zadávací řízení na šetřenou veřejnou zakázku bylo ukončeno dne 19. 11. 2015, tedy dnem, kdy obviněný uzavřel na realizaci předmětu plnění veřejné zakázky s vybraným dodavatelem smlouvu.

40. Úřad uvádí, že z ustanovení § 83 odst. 1 ZVZ zřetelně vyplývá povinnost obviněného odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek, a to ve lhůtě do 15 dnů od uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem. Obviněný tak byl dle ZVZ povinen odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek do dne 4. 12. 2015.

41. Úřad podotýká, že pro naplnění požadavků § 83 odst. 1 ZVZ je nezbytné kumulativní splnění podmínky samotného odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění, podmínky jeho odeslání ve lhůtě do 15 dnů od uzavření smlouvy a učinit tak způsobem podle § 146 odst. 1 písm. a) ZVZ. Pokud tedy obviněný nesplní kumulativně uvedené podmínky, nedodrží povinnost stanovenou v § 83 odst. 1 ZVZ.

42. Úřad konstatuje, že na základě jím provedeného přezkumu zjistil, že ve Věstníku veřejných zakázek se výše uvedené oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku nenachází. Rovněž z dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá, že by obviněný oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění dle ZVZ vůbec odeslal. Z uvedeného je tak zřejmé, že obviněný nedostál své zákonné povinnosti týkající se odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek.

43. V dalším Úřad konstatuje, že v případě naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ je za takový přestupek zákonodárcem v § 120 odst. 2 písm. b) ZVZ stanovena maximální možná sankce, a to možnost uložení pokuty až do výše 20 000 000 Kč.

44. Úřad v šetřené věci uvádí, že zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku bylo obviněným realizováno v době účinnosti ZVZ.

45. Úřad ovšem na tomto místě zdůrazňuje, že k 1. 10. 2016 nabyl účinnosti nový zákon upravující proces zadávání veřejných zakázek v prostředí České republiky, a sice zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů.

46. Ke shora uvedenému Úřad sděluje, že při rozhodování o spáchání přestupku je Úřad povinen reflektovat článek 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Ústavní pravidlo zakotvené v čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod (na úrovni mezinárodního práva v čl. 15 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech) je základem výjimky z jinak obecně platného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější, přičemž podle judikatury vyšších soudů je v otázce použití pozdější právní úpravy příznivější pro pachatele přípustná analogie mezi soudním (trestněprávním) a správním trestáním; judikatura v této věci pak byla zákonodárcem reflektována při tvorbě zákona o přestupcích, kdy v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích je předmětná ústavní zásada přímo zakotvena i pro správní trestání, neboť podle § 2 odst. 1 zákona o přestupcích se odpovědnost za přestupek posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku příznivější.

47. Tuto výjimku aplikoval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004, v němž mimo jiné uvedl: »*To, že žalobce se podle zjištění správních orgánů*

dopustil deliktu za účinnosti starého práva, ještě eo ipso neznamená, že mu také za tyto delikty podle starého práva může být bez dalšího uložena sankce. Takový názor by ve svých důsledcích znamenal, že tu může dojít k uložení trestu za něco, co nové právo vůbec nesankcionuje, a tedy i k přímému porušení zásady vyslovené v čl. 40 odst. 6 in fine Listiny základních práv a svobod. Také trestání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. Je totiž zřejmé, že rozhraničení mezi trestnými (a tedy soudem postižitelnými) delikty a delikty, které stíhají a trestají orgány exekutivy, je výrazem vůle suverénního zákonodárce; není odůvodněno přirozenoprávními principy, ale daleko spíše je výrazem trestní politiky státu (…). Z těchto důvodů – a přinejmenším od okamžiku, kdy byla ratifikována Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod – není rozhodné, zda pozitivní právo označuje určité deliktní jednání za trestný čin nebo za správní delikt. Zmiňuje-li se tedy uvedená Úmluva ve svém článku 6 odst. 1 o „jakémkoli trestním obvinění", je třeba záruky, v této souvislosti poskytované tomu, kdo je obviněn, poskytnout shodně jak v trestním řízení soudním, tak v deliktním řízení správním. Tímto způsobem ostatně vykládá Úmluvu stabilně i judikatura Evropského soudu pro lidská práva. Pro české právo to pak znamená, že i ústavní záruka článku 40 odst. 6 Listiny o tom, že je nutno použít pozdějšího práva, je-li to pro pachatele výhodnější, platí jak v řízení soudním, tak v řízení správním. Shodně ostatně judikují i správní soudy (srov. k tomu např. rozhodnutí uveřejněné pod č. 91/2004 Sb. NSS). Přijetí tohoto principu pak znamená, že nelze trestat podle starého práva v době účinnosti práva nového, jestliže nová právní úprava konkrétní skutkovou podstatu nepřevzala; analogicky to platí i tehdy, jestliže nová úprava stanoví mírnější sankce za stejné jednání (například nižší výměru pokuty).«.

48. Ve výše uvedeném rozsudku Nejvyšší správní soud také konstatoval, že rozhodnutí, které se s dodržením ústavního principu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod nevypořádá a zcela jej pomine, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku č. j. 5 Afs 68/2011-99 ze dne 21. 3. 2012, kde dovodil povinnost správních orgánů zabývat se dodržením ústavního principu povinnosti použít pozdější právní úpravu, pokud je pro pachatele příznivější (obdobně též i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2012-48 ze dne 12. 4. 2013). Dle nálezů Ústavního soudu (např. ÚS II. 192/05-2 ze dne 11. 7. 2007 a ÚS III. 611/01 ze dne 13. 6. 2002) je opomenutí správního orgánu zabývat se tím, zda nová právní úprava není nebo je pro účastníka příznivější, zásahem do jeho práva na spravedlivý proces.

49. Z výše popsaného důvodu byl Úřad v šetřeném případě tedy povinen uvážit, zda pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.

50. V šetřeném případě tedy Úřad nejprve porovnal skutkovou podstatu přestupku dle ZVZ [§ 120 odst. 1 písm. b) v návaznosti na § 83 odst. 1] a zákona [§ 269 odst. 1 písm. a) v návaznosti na § 126 ve spojení s § 212 odst. 3 písm. a)], přičemž je zjevné, že s ohledem na znění § 83 odst. 1 ZVZ a § 126 zákona došlo pouze ke změně lhůty, ve které má být povinnost uveřejnit oznámení o výsledku zadávacího řízení splněna, a to z 15 dnů od uzavření smlouvy dle ZVZ na lhůtu 30 dnů od uzavření smlouvy dle zákona; jelikož však obviněný výsledek zadávacího řízení dosud k uveřejnění neodeslal, je tato změna lhůty

v šetřené věci pro obviněného irelevantní, neboť k uveřejnění nedošlo ani v jedné z uvedených lhůt. Jednání obviněného je tudíž trestné podle obou právních úprav.

51. Následně Úřad porovnal ustanovení o pokutě u přestupku dle ZVZ [§ 120 odst. 2 písm. b)] a zákona [§ 269 odst. 3 písm. b)], z čehož je evidentní, že ustanovení o pokutě je podle zákona pro obviněného příznivější, neboť dle ZVZ se za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ ukládá pokuta do 20 000 000 Kč, přičemž dle zákona se za přestupek podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona ukládá pokuta „pouze“ do 200 000 Kč. Úřad tedy akcentuje, že zákon v tomto ohledu s daným přestupkem spojuje nižší možnou ukládanou sankci. Úřad tedy srovnáním maximální možné výše sankce podle ZVZ a zákona za přestupek spáchaný obviněným zjistil, že právní úprava obsažená v zákoně je co do trestu pro obviněného příznivější.

52. Vzhledem k výše uvedenému byl Úřad při rozhodování o spáchání přestupku povinen uplatnit výjimku ze zákazu retroaktivity trestních norem, neboť v šetřeném případě Úřad zjistil, že pozdější právní úprava je pro pachatele příznivější, a aplikovat tak ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích.

53. Zároveň Úřad zdůrazňuje, že porovnáním obou právních úprav, tj. ZVZ a zákona, bylo Úřadem současně zjištěno, že jednání obviněného je v šetřené věci co do viny stále trestné podle obou předmětných právních norem. S odkazem např. na usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010 ze dne 15. 12. 2010, v němž bylo uvedeno, že „*Jestliže soud zjistí, že posouzení trestnosti činu podle zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, je pro pachatele příznivější než jeho posouzení podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., pak je ustanoveními tohoto příznivějšího zákona vázán jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu. Způsob výkonu trestu odnětí svobody je součástí trestnosti činu, protože výrok o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je podle § 122 odst. 1 tr. ř. obligatorní součástí takto uloženého trestu. Proto ukládá-li soud nepodmíněný trest odnětí svobody podle zákona č. 140/1961 Sb., musí pro účely výkonu trestu odnětí svobody pachatele zařadit do odpovídajícího typu věznice podle § 39a tr. zák., nikoliv podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku*.“, Úřad na tomto místě tudíž vyslovuje dílčí závěr, že trestnost konkrétního činu (přestupku) není možné posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného při rozhodování o tomto činu (přestupku), a je tedy nutno aplikovat příznivější normu jako celek. Je-li tedy jednání obviněného nadále trestné podle obou výše specifikovaných právních norem, pak je Úřad, coby orgán rozhodující o odpovědnosti za přestupek obviněného, s odkazem na závěry Nejvyššího soudu uvedené ve výše citovaném usnesení, vázán ustanoveními příznivější právní úpravy pro obviněného, tj. zákonem, jak při rozhodnutí o vině, tak i při rozhodnutí o trestu. S ohledem na shora popsané tedy Úřad při rozhodování věci aplikoval pozdější („nový“) zákon.

54. Vycházeje z výše uvedeného Úřad uvádí, že z ustanovení § 126 zákona zřetelně vyplývá povinnost obviněného odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku způsobem podle § 212 zákona, a to v zákonem stanovené lhůtě do 30 dnů od uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem. Jak pak vyplývá z § 212 odst. 3 písm. a) zákona, odešle obviněný formulář elektronicky do Věstníku veřejných zakázek, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku. Jestliže si tedy obviněný zvolil, že bude zadávat veřejnou zakázku jako podlimitní veřejnou zakázku ve zjednodušeném podlimitním řízení, pak byl

rovněž povinen odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek. Obviněný tak byl povinen odeslat oznámení o výsledku zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek do dne 21. 12. 2015.

55. Úřad konstatuje, že na základě jím provedeného přezkumu zjistil, že ve Věstníku veřejných zakázek se výše uvedené oznámení o výsledku zadávacího řízení na veřejnou zakázku nenachází. Rovněž z dokumentace o zadávacím řízení nevyplývá, že by obviněný oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění dle ZVZ vůbec odeslal. Z uvedeného je tak zřejmé, že obviněný nedostál své zákonné povinnosti týkající se odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek ve lhůtě stanovené v § 126 zákona.

56. K uvedenému Úřad dodává, že pokud se obviněný rozhodl, že bude zadávat veřejnou zakázku malého rozsahu postupem pro zjednodušené podlimitní řízení, pak tím došlo k zahájení zadávacího řízení a obviněný byl povinen postupovat v celém průběhu zadávání veřejné zakázky podle ZVZ způsobem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky, neboť je povinen dodržet režim určený při zahájení zadávacího řízení, a to i v případě, že by byl oprávněn použít jiný režim (viz § 26 odst. 5 ZVZ a § 24 zákona).

57. Na základě výše uvedeného a aplikace pozdější právní úpravy považuje Úřad za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v rozporu s § 126 zákona v návaznosti na § 212 odst. 3 písm. a) zákona neodeslal k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, a to ve lhůtě 30 dnů od uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž smlouva byla s vybraným dodavatelem uzavřena dne 19. 11. 2015 a zákonná lhůta tak marně uplynula dne 21. 12. 2015, a oznámení o výsledku zadávacího řízení nebylo do dne vydání tohoto příkazu odesláno k uveřejnění.

58. Tímto postupem obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona a Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. příkazu

59. Úřad uvádí, že dle § 147a odst. 1 a 2 ZVZ má veřejný zadavatel povinnost uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku včetně všech jejích dodatků do 15 dnů od jejího uzavření, nejedná-li se o smlouvu na veřejnou zakázku malého rozsahu, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH, o smlouvu na veřejnou zakázku, u níž veřejný zadavatel postupoval dle § 18 odst. 1 písm. a) ZVZ, § 18 odst. 2 písm. a) a c) ZVZ, § 18 odst. 3 písm. e) ZVZ a § 18 odst. 4 písm. d) ZVZ (tj. některé výjimky z působnosti ZVZ), a rovněž, nejedná-li se o smlouvu na plnění veřejné zakázky zadané na základě rámcové smlouvy nebo v dynamickém nákupním systému, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH.

60. V předmětném případě Úřad z dokumentace o zadávacím řízení zjistil, že dne 19. 11. 2015 obviněný uzavřel s vybraným dodavatelem smlouvu na veřejnou zakázku a dne 22. 12. 2015 uzavřel obviněný s vybraným dodavatelem dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku (viz odstavec 4 odůvodnění tohoto příkazu).

61. Úřad konstatuje, že z ustanovení § 147a odst. 1 a 2 ZVZ zřetelně vyplývá povinnost obviněného v šetřeném případě uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu na veřejnou zakázku včetně všech jejích dodatků do 15 dnů od jejího uzavření, neboť, jak Úřad dovodil výše

v odůvodnění tohoto příkazu, obviněný je veřejným zadavatelem ve smyslu ZVZ (viz odstavce 13 - 16 odůvodnění tohoto příkazu) a rovněž se na obviněného nevztahuje žádná z výjimek z předmětné uveřejňovací povinnosti stanovených v § 147a odst. 2 ZVZ, neboť v předmětném případě činila cena smlouvy na veřejnou zakázku 832 000 Kč bez DPH (viz odstavec 6 odůvodnění tohoto příkazu), tj. přesáhla 500 000 Kč bez DPH, a rovněž Úřad s odkazem na odstavce 17 - 19 odůvodnění tohoto příkazu opětovně uvádí, že pokud se obviněný rozhodl, že bude zadávat veřejnou zakázku malého rozsahu postupem pro zjednodušené podlimitní řízení, pak byl povinen postupovat v celém průběhu zadávání veřejné zakázky podle ZVZ způsobem platným pro zadávání podlimitní veřejné zakázky (viz ustanovení § 26 odst. 5 ZVZ). Obviněný taktéž při uzavírání smlouvy na šetřenou veřejnou zakázku nepostupoval dle žádné z výjimek z působnosti ZVZ uvedených v § 147a odst. 2 písm. b) ZVZ a rovněž nebyla smlouva na plnění předmětné veřejné zakázky zadaná na základě rámcové smlouvy ani v dynamickém nákupním systému. Obviněný tedy byl v předmětném případě povinen uveřejnit na profilu zadavatele úplné znění smlouvy na veřejnou zakázku do 15 dnů od jejího uzavření, tj. do dne 4. 12. 2015, a rovněž úplné znění dodatku č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku taktéž do 15 dnů od jeho uzavření, tj. do dne 6. 1. 2016.

62. Úřad na základě jím provedeného přezkumu zjistil, že obviněný uveřejnil na profilu zadavatele (archivní profil zadavatele s veřejnými zakázkami vypsanými do dne 30. 9. 2016 dostupný na adrese https://www.egordion.cz/nabidkaGORDION/zakazka.seam?cid=1048) smlouvu na veřejnou zakázku dne 27. 11. 2015 a dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku uveřejnil na profilu zadavatele (aktuální profil zadavatele s veřejnými zakázkami zadávanými ode dne 1. 10. 2016 dostupný na adrese https://www.tenderarena.cz/profil/zakazka/detail.jsf?id=171229) dne 6. 2. 2018.

63. Z uvedeného je tedy zřejmé, že obviněný nedostál své zákonné povinnosti týkající se uveřejnění dodatku č. 1 k uzavřené smlouvě do 15 dnů od jeho uzavření, když na profilu zadavatele uveřejnil dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku, uzavřený dne 22. 12. 2015, až dne 6. 2. 2018, ačkoli tak měl učinit nejpozději dne 6. 1. 2016.

64. V dalším Úřad konstatuje, že v případě naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 120 odst. 1 písm. b) ZVZ je za takový přestupek zákonodárcem v § 120 odst. 2 písm. b) ZVZ stanoveno jako maximální možná sankce uložení pokuty až do výše 20 000 000 Kč.

65. Úřad opětovně uvádí, že zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku bylo obviněným realizováno v době účinnosti ZVZ, avšak vzhledem ke skutečnosti, že k 1. 10. 2016 nabyl účinnosti nový zákon upravující proces zadávání veřejných zakázek, byl Úřad v souladu s právními závěry uvedenými ve výše citovaných rozsudcích reflektujících zásadu správního trestání zakotvenou v článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a rovněž v ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích (viz odstavce 45 - 47 odůvodnění tohoto příkazu) povinen uvážit, zda pozdější právní úprava není pro obviněného příznivější.

66. V šetřeném případě tedy Úřad nejprve porovnal skutkovou podstatu přestupku dle ZVZ [§ 120 odst. 1 písm. b) v návaznosti na § 147a odst. 1 a 2] a zákona (§ 269 odst. 2 a § 219 odst. 1). K tomu Úřad uvádí, že dle ustanovení § 269 odst. 2 zákona se veřejný zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování tím, že neuveřejní na profilu zadavatele dodatek ke smlouvě na veřejnou zakázku dle § 219 odst. 1 zákona. Dle § 219 odst. 1 zákona má

přitom veřejný zadavatel povinnost uveřejnit na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků do 15 dnů od jejich uzavření, s výjimkou smlouvy na veřejnou zakázku, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez DPH, smlouvy na veřejnou zakázku, u které veřejný zadavatel postupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písm. l) bod 2 zákona, § 30 písm. d) zákona nebo § 191 odst. 2 písm. e) zákona (tj. některé výjimky z působnosti zákona), dále s výjimkou zadavatele, který je zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu, a s výjimkou smlouvy uveřejněné podle jiného právního předpisu. K tomu Úřad doplňuje, že obviněný v šetřeném případě nepostupoval podle žádné z výjimek z předmětné uveřejňovací povinnosti stanovených v § 219 odst. 1 zákona, tj. obviněný při uzavření smlouvy na veřejnou zakázku nepostupoval v souladu s § 29 písm. a) až c) a písm. l) bod 2 zákona, s § 30 písm. d) zákona ani v souladu s § 191 odst. 2 písm. e) zákona, rovněž obviněný není zpravodajskou službou podle jiného právního předpisu a taktéž obviněný neuveřejnil dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku dle jiného právního předpisu [tj. zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů]. Jak již Úřad uvedl výše v odůvodnění tohoto příkazu, cena veřejné zakázky činila 832 000 Kč bez DPH, tj. přesáhla 500 000 Kč bez DPH.

67. Na základě výše uvedeného je tedy dle Úřadu v šetřeném případě zjevné, že jednání obviněného je trestné podle obou právních úprav, tj. obviněný měl povinnost jak s ohledem na znění § 147a odst. 1 a 2 ZVZ tak i s ohledem na § 219 odst. 1 zákona uveřejnit na profilu zadavatele úplné znění smlouvy na veřejnou zakázku včetně všech dodatků, a to shodně do 15 dnů od jejího uzavření, neboť ohledně lhůty nedošlo po nabytí účinnosti „nového“ zákona ke změně.

68. Následně Úřad porovnal ustanovení o pokutě u přestupku dle ZVZ [§ 120 odst. 2 písm. b)] a zákona [§ 269 odst. 3 písm. a)], z čehož je evidentní, že ustanovení o pokutě je podle zákona pro obviněného příznivější, neboť dle ZVZ se za přestupek podle § 120 odst. 1 písm. b) zákona o veřejných zakázkách ukládá pokuta do 20 000 000 Kč, přičemž dle zákona se za přestupek podle § 269 odst. 2 zákona ukládá pokuta „pouze“ do 1 000 000 Kč. Úřad tedy akcentuje, že zákon v tomto ohledu s daným přestupkem spojuje nižší možnou ukládanou sankci. Úřad tedy srovnáním maximální možné výše sankce podle ZVZ a zákona za přestupek spáchaný obviněným zjistil, že právní úprava obsažená v zákoně je co do trestu pro obviněného příznivější.

69. Vzhledem k výše uvedenému byl Úřad při rozhodování o spáchání přestupku povinen uplatnit výjimku ze zákazu retroaktivity trestních norem, neboť v šetřeném případě Úřad zjistil, že pozdější právní úprava je pro pachatele příznivější, a aplikovat tak ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích.

70. Úřad přitom opětovně s odkazem např. na výše citované usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010 ze dne 15. 12. 2010 (viz odstavec 53 odůvodnění tohoto příkazu) uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že trestnost přestupku není možné posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného při rozhodování o tomto přestupku, a je tedy nutno aplikovat příznivější normu jako celek, tedy je-li v předmětném případě jednání obviněného trestné podle obou výše specifikovaných právních norem, pak je Úřad, coby orgán rozhodující o odpovědnosti za přestupek obviněného, vázán ustanoveními příznivější právní úpravy pro obviněného, tj. „novým“

zákonem. S ohledem na shora popsané tedy Úřad při rozhodování věci aplikoval „nový“ zákon.

71. Vzhledem k výše uvedenému tedy Úřad uvádí, že z ustanovení § 219 odst. 1 zákona zřetelně vyplývá povinnost obviněného uveřejnit na profilu zadavatele nejen smlouvu na veřejnou zakázku, ale je jeho povinností uveřejnit i všechny její dodatky, a to do 15 dnů od jejich uzavření. Obviněný tak byl povinen uveřejnit na profilu zadavatele dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku nejpozději do dne 6. 1. 2016.

72. Úřad konstatuje, že na základě jím provedeného přezkumu zjistil, že obviněný uveřejnil na profilu zadavatele dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku až dne 6. 2. 2018. Z uvedeného je tak zřejmé, že obviněný nedostál své zákonné povinnosti týkající se uveřejnění smlouvy na veřejnou zakázku včetně všech jejích dodatků do 15 dnů od jejich uzavření na profilu zadavatele, když na profilu zadavatele neuveřejnil v zákonem stanovené lhůtě dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku.

73. Na základě výše uvedeného a aplikace pozdější právní úpravy považuje Úřad za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že v rozporu s § 219 odst. 1 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku do 15 dnů od jeho uzavření, přičemž dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku byl uzavřen dne 22. 12. 2015 a zákonná lhůta pro jeho uveřejnění tak marně uplynula dne 6. 1. 2016, a obviněný uveřejnil na profilu zadavatele dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku až dne 6. 2. 2018.

74. Tímto postupem tedy obviněný naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 269 odst. 2 zákona a Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.

K výroku III. příkazu – uložení pokuty

75. Úřad považuje ve smyslu ustanovení § 150 odst. 1 správního řádu v návaznosti na § 90 zákona o přestupcích skutková zjištění za dostatečná a s ohledem na výše uvedené považuje za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona tím, že v rozporu s § 126 zákona v návaznosti na § 212 odst. 3 písm. a) zákona neodeslal k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek oznámení o výsledku zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku, a to ve lhůtě 30 dnů od uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž smlouva na veřejnou zakázku byla s vybraným dodavatelem uzavřena dne 19. 11. 2015 a zákonná lhůta tak marně uplynula dne 21. 12. 2015, a oznámení o výsledku zadávacího řízení nebylo do dne vydání tohoto příkazu odesláno k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu, a dále přestupku při uveřejňování podle § 269 odst. 2 zákona tím, že v rozporu s § 219 odst. 1 zákona neuveřejnil na profilu zadavatele dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku do 15 dnů od jeho uzavření, přičemž dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku byl uzavřen dne 22. 12. 2015 a zákonná lhůta tak marně uplynula dne 6. 1. 2016, a dodatek č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku obviněný uveřejnil na profilu zadavatele až dne 6. 2. 2018, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto příkazu.

76. Jak vyplývá z ustanovení § 112 odst. 1 zákona o přestupcích, na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona.

77. Vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon o přestupcích, je třeba s ohledem na § 112 odst. 1 zákona o přestupcích na dosavadní správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem, hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích. Z uvedeného důvodu Úřad dospěl k závěru, že obviněný spáchal přestupky (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“, pozn. Úřadu) podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona a podle § 269 odst. 2 zákona. Tatáž argumentace se pak vztahuje i vzhledem k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že tento příkaz je prvním úkonem v řízení o přestupku, je zadavatel v tomto příkazu označován v souladu se zákonem o přestupcích za obviněného (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele, pozn. Úřadu).

78. Vzhledem ke zjištěným přestupkům Úřad přistoupil k uložení pokuty.

79. K tomu Úřad opakuje, že podle čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější, kdy skutečnost, že se předmětná ústavní zásada uplatní jak pro správní trestání, vyplývá ze soudní judikatury, která byla zároveň reflektována v § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, pročež Úřad v tomto případě postupuje při ukládání sankce podle zákona; v rámci posouzení zániku odpovědnosti za spáchaný přestupek z hlediska „příznivosti pozdějších úprav“ pak Úřad posoudil jak zákon ve znění do 30. 6. 2017, tak zákon, ZVZ a přestupkový zákon, neboť právní úprava zániku odpovědnosti se v těchto zákonech liší.

80. Podle § 121 odst. 3 ZVZ odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán; stejně tak dle § 270 odst. 3 zákona, ve znění do 30. 6. 2017, odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm nezahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán.

81. Odpovědnost za přestupek zaniká mj. uplynutím promlčecí doby, která podle § 270 odst. 5 zákona činí 5 let.

82. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

83. V návaznosti na posledně citovaná ustanovení zákona ve znění do 30. 6. 2017, zákona, ZVZ a zákona o přestupcích Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená ve výše citovaných ustanoveních. Ke spáchání přestupku podle § 269 odst. 1 písm. a) zákona došlo dne 22. 12. 2015, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty pro odeslání oznámení o výsledku zadávacího řízení k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek, ke spáchání přestupku podle § 269 odst. 2 zákona došlo dne 7. 1. 2016, tj. první den po marném uplynutí zákonné lhůty pro uveřejnění dodatku č. 1 ke smlouvě na veřejnou zakázku na profilu zadavatele. Úřad se o možném spáchání přestupků dozvěděl dne 13. 11. 2018, kdy získal pochybnosti o souladu postupu obviněného se ZVZ. Řízení

o přestupcích je zahájeno dnem doručení tohoto příkazu. K uplynutí lhůty vymezené zákonem pro zahájení řízení o přestupku (přestupcích) tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za přestupky uplynutím promlčení doby nezanikla, a to ani podle zákona ve znění do 30. 6. 2017, zákona, ZVZ ani zákona o přestupcích.

84. Podle § 269 odst. 3 písm. a) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 2 zákona. Podle § 269 odst. 3 písm. b) zákona lze za přestupek uložit pokutu do 200 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 269 odst. 1 zákona.

85. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

86. Vzhledem k tomu, že v předmětném případě lze za přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu uložit pokutu v maximální výši do 200 000 Kč a za přestupek uvedený ve výroku II. tohoto příkazu pokutu v maximální výši 1 000 000 Kč, uložil Úřad v souladu s § 41 odst. 1 zákona o přestupcích sankci za přestupek uvedený ve výroku II. tohoto příkazu, neboť vzhledem k výši možné pokuty se jedná o přestupek přísněji trestný.

87. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

88. Podle § 38 zákona o přestupcích povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).

89. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnost) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen, jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také, jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).

90. Co se týče posouzení závažnosti spáchaného přestupku, Úřad konstatuje, že postupem obviněného došlo k ohrožení právem chráněného zájmu spočívajícího v možnosti zpětné kontroly veřejných zakázek a postupu obviněného ze strany veřejnosti, jež přispívá k hospodárnému vynakládání veřejných prostředků.

91. Současně lze uvést, že v rámci posouzení závažnosti přestupku Úřad vychází z úvahy, že se v šetřeném případě jedná o veřejnou zakázku malého rozsahu. V této souvislosti Úřad zohledňuje, že zájem veřejnosti na kontrole vynakládání veřejných prostředků stoupá zejména ve vztahu k hodnotě dané veřejné zakázky (čím vyšší je její hodnota, tím vyšší je zájem veřejnosti na veřejné kontrole). Po zvážení všech okolností šetřeného případu Úřad posoudil stupeň závažnosti přestupku v šetřeném případě jako méně závažný.

92. Jako přitěžující okolnost vzal Úřad v úvahu spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu, kdy nelze přehlédnout, že obviněný tuto povinnost prozatím nesplnil vůbec, ač je vzhledem k výše uvedenému v předmětném případě ukládána pokuta za přestupek uvedený ve výroku II. tohoto příkazu.

93. Jako polehčující okolnost vzal Úřad při stanovení výše pokuty v úvahu dobu, jež uplynula od spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto příkazu. Jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, č. j. 62 Af 123/2013-85, je třeba při posouzení následku správního trestání zohlednit dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním. Čím je tento časový horizont delší, tím více se relativizuje vztah mezi spáchaným přestupkem a ukládanou sankcí. Doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci pak má bezprostřední vliv na účel trestu. V daném případě ke spáchání přestupku obviněným došlo dne 7. 1. 2016, tj. od doby spáchání přestupku k jeho potrestání uplynula doba delší než 3 roky. Jak Krajský soud v Brně v cit. rozsudku dovodil, *„(…) je-li základním požadavkem na zákonnost uložené pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejnosti a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo*.“.

94. Úřad neshledal v šetřeném případě žádné další přitěžující nebo polehčující okolnosti, které by ovlivnily stanovení výše uložené pokuty.

95. Úřad při stanovení výše pokuty dále přihlédl i k ekonomické situaci obviněného. Ze schváleného rozpočtu na rok 2018 zveřejněného na webových stránkách obviněného http://www.praha.eu/file/2709434/Schvaleny_rozpocet_hlavniho_mesta_Prahy_na_r._2018.pdf Úřad zjistil, že obviněný v roce 2018 hospodaří s plánovanými rozpočtovými příjmy ve výši 60 187 415,90 tis. Kč. Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, kterými obviněný disponuje, považovat za nepřiměřeně zasahující (a v tomto smyslu nespravedlivou) ekonomickou situaci obviněného, neboť uložená pokuta je vzhledem k jeho rozpočtovým příjmům zcela marginální.

96. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem

v souladu. Stanovená výše pokuty podle Úřadu dostatečně naplňuje obě funkce právní odpovědnosti.

97. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a vzhledem ke spáchání přestupků přistoupil k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku III. tohoto příkazu.

98. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 1926/7, Černá pole, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení ve věci pokračuje. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží
hlavní město Praha, Městská policie hl. m. Prahy, Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy